

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.022 van 8 oktober 2013
in de zaak A. 208.564/X-15.393.**

In zake : 1. Dirk VANNECKE
 2. Petra VANHULLE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Alain Coulier en Dirk Vandermarliere
 kantoor houdend te 8620 NIEUWPOORT
 Oostendestraat 11-20
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 GENT
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 april 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Mobiliteit en
Openbare werken van 6 februari 2013 waarbij wordt beslist om in het algemeen
belang de op een bijgaand plan geel ingekleurde onroerende goederen op het
grondgebied van de stad Diksmuide onmiddellijk in bezit te nemen voor de
aanleg van fietspaden langs de N302 en om de aangeduide onroerende goederen
te onteigenen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962
betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de
onteigeningen ten algemenen nutte.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 september 2013.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Souad Zarzouri, die loco advocaten Alain Coulier en Dirk Vandermarliere verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Inneke Bockstaele, die loco advocaat Paul Aerts verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid

Exceptie

3. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord tegen dat verzoekers, eigenaar zijnde van de inneming nr. 19 op het onteigeningsplan, slechts wat die inneming betreft over het vereiste belang beschikken.

Beoordeling

4. Blijkens hun relaas van de feiten, dienen verzoekers het beroep in als eigenaar van een onroerend goed te Pervijze, Schoorbakkestraat 70, kadastraal bekend sectie A, nr. 259/I, welke eigendom voor een te onteigenen oppervlakte van 3 a 52 ca voorwerp uitmaakt van inneming nr. 19 op het onteigeningsplan. Het is die onteigening waarvan zij doen gelden “zowel materieel als moreel nadeel [te] ondervinden”.

In het licht hiervan hebben verzoekers alleen belang bij een nietigverklaring wat de vermelde inneming 19 betreft.

5. De exceptie is gegrond.

IV. Enig middel

Standpunt van de partijen

6. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van onder andere de wet van 26 juli 1962 ‘betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte’ en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’. Toegelicht wordt onder meer dat uit het bestreden besluit niet kan worden opgemaakt dat de hoogdringendheid zoals

bedoeld in de onteigeningswet van 1962 aanwezig is, “zodat het bestreden besluit ten onrechte de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inroept”.

7. Verwerende partij antwoordt hierop in de memorie van antwoord in essentie:

“De realisatie van een vrijliggend fietspad is noodzakelijk ter bevordering van de verkeersveiligheid.

Het spreekt [voor zich] dat de fietsers als zwakke weggebruikers moeten beschermd worden in het verkeer. Een vrijliggend fietspad moet dan ook op korte termijn worden gerealiseerd.

De aanleg van het fietspad is als een maatregel op korte termijn voorzien in het mobiliteitsplan van de Stad Diksmuide. De onveilige situatie voor de fietsers vraagt een dringende uitvoering van dit fietspad.

De verkeersveiligheid op zich is reeds een voldoende en afdoende reden voor het algemeen belang. De maatschappelijke druk en de noodzaak om het aantal slachtoffers naar de toekomst minstens te beperken en alleszins op zeer korte termijn al het mogelijke te doen om slachtoffers onder de zwakke weggebruikers te voorkomen, verantwoordt ook het opteren voor de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigeningen ten algemene nutte”.

Beoordeling

8. De wet van 26 juli 1962 ‘betreffende rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemenen nutte’ voorziet in een uitzonderingsprocedure die voor de betrokken eigenaar minder garanties qua rechtsbescherming biedt dan de rechtsplegingen geregeld door de wet van 17 april 1835 en 27 mei 1870. Gelet op artikel 1 van de wet van 26 juli 1962 is het voor de toepassing van de wet vereist dat de onmiddellijke inbezitneming van het onroerend goed ten algemene nutte onontbeerlijk is.

Het behoort dan ook dat de overheid die beslist om van deze uitzonderingsprocedure gebruik te maken, wil zij niet aan de formele-motiveringswet tekort komen, in haar besluit zelf afdoende tot uitdrukking brengt wat de redenen zijn die meebrengen dat de onteigening ten algemene nutte volgens de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden moet gebeuren.

9. Te dezen bevat de bestreden beslissing geen dergelijke formele redengeving.

In de formele motieven wordt alleen verantwoord waartoe de onteigeningen moeten dienen:

“Overwegende dat de onteigeningen [...] nodig zijn voor de aanleg van fietspaden langs de N302 vanaf de Schoorbakkebrug tot aan de Frontzathe te Diksmuide;

Overwegende dat het wegvak van N302 tussen de oude spoorwegbedding en de Ijzer amper 7m breed is;

Overwegende dat er geen fietsvoorzieningen aanwezig zijn en de fietsers er op de rijweg rijden”.

Hiermee is niet gemotiveerd waarom de onteigening ten algemenen nutte van die hoogdringende aard is dat de betrokken onroerende goederen onmiddellijk in bezit zouden moeten worden genomen.

10. In zoverre verwerende partij het in de memorie van antwoord doet voorkomen alsof de aanleg van een fietspad - doordat de aanleg de verkeersveiligheid dient - per definitie hoogdringend is, wordt zij niet gevolgd.

Eén zaak is, zoals verwerende partij in de memorie van antwoord opmerkt, dat de verkeersveiligheid “een voldoende en afdoende reden voor het algemeen belang” is en dus een onteigening ten algemenen nutte kan staven. Een andere, evenwel, is of de verkeersveiligheid bovendien kan verantwoorden dat de onteigening hoogdringend is. Of zulks al dan niet het geval is, hangt van de concrete omstandigheden van de zaak af en is iets wat in beginsel *in concreto* moet worden gemotiveerd.

11. In zoverre, dan weer, verwerende partij in de memorie van antwoord bijkomende argumentatie ter verantwoording van de hoogdringendheid aandraagt, in het bijzonder het mobiliteitsplan van de stad Diksmuide, is ze te laat om het formele-motiveringsgebrek waarmee de bestreden beslissing is behept te kunnen goedmaken.

12. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken van 6 februari 2013 betreffende onteigeningen ten algemene nutte van onroerende goederen op het grondgebied van de stad Diksmuide voor de aanleg van fietspaden langs de N302 vanaf de Schoorbakkebrug tot aan de Frontzathe, in zoverre deze beslissing betrekking heeft op de inneming nr. 19.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht oktober 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust